

komme ind paa, at troe, at man bagefter gjen- nem Forhør og beslige kan skaffe en saadan Sikkerhed for Udfaldet af et Valg, som Valg- loven engang har foreskrevet, at man skal have gennem overensstemmende førte Valg- lister og Stemmelister; men, som jeg før bemærkede, det, der navnlig for mig har været endeligt afgjørende, er den Betragt- ning, at man netop i Spørgsmaal af den Na- tur som det her foreliggende skal see at holde sig til de Regler, som man tidligere har fulgt her i Thinget. Da der i Begyndelsen frem- kom Valgspørgsmaal i Folkethinget til Af- gjørelse, var det ikke saa underligt, at man ikke var paa det Rene med, hvilke Principer man skulde følge, men man blev dog snart enig om, at man ikke vilde forkaste et Valg blot paa Grund af en Formfeil. Naar det altsaa oplystes, at de Mængder, der havde været tilstede, ikke vare af den Besskaffenhed, at de kunde faae nogen Indflydelse paa Sagens Re- alitet, naar det var klart, at det paagjældende Medlem, der var erklæret for valgt, ogsaa maatte anses for valgt, selv om man ganske lod ude af Betragtningen de Følger, som kunde flyde af, at man vilde lægge et andet Indhold i de Valgacter, hvori Feilen havde fundet Sted, meente man, at Valget burde stadfæstes; men omvendt har man hidtil sta- tueret den Regel, at naar det var oplyst, at der ved en Valghandling var begaaet Feil, som vare af den Besskaffenhed, at det maatte an- sees for tvivlsomt, om Valget ikke havde faaet et andet Udfald, hvis disse Feil ikke vare be- gaæbe, eller naar Feilene vare af den Bes- skaffenhed, at de gjorde det tvivlsomt, om ikke det stedsfundne Valgs Udfald var et andet, end det var opgivet at have været, har man her i Thinget sagt: Her foreligger ikke Sikkerhed for, at den og den er bleven valgt, og det vilde da være at gjøre Uret, ikke blot mod den an- den Candidat — thi det er et underordnet Spørgsmaal —, men imod den mulige Fleerhed af Vælgerne, om man vilde godkjende dette Valg. En eller Anden vil maaskee til dette Argument gjøre den Bemærkning, at man ogsaa kan gjøre Uret imod den i Virkeligheden valgte Candidat og de Vælgerne, som have sendt ham til Thinget, hvis det efter nærmere

Undersøggelser maatte findes, at han dog alligevel var gyldigt valgt, men jeg skal tillade mig i den Henseende at gjøre opmærksom paa, at naar der her er Spørgsmaal om to Mu- ligheder — Muligheden af at gjøre Uret imod en Candidat og hans Vælgere og Mu- ligheden af at gjøre Uret imod den anden Candidat og dennes Vælgere — er der en overordentlig stor Forskiel paa Betydningen af den Uret, man gjør til den ene eller anden Side. Dersom man erklærer et Valg for godt og gyldigt, uagtet der foreligger Tvivl om, hvorvidt det i Virkeligheden er det, hvad er da Følgen deraf? Følgen er da den, at den Paagjældende indtager sit Sæde i Folkethinget og er Kredens Repræsentant for det Tids- rum, for hvilket Valgene have fundet Sted, altsaa tre Aar, og man gjør altsaa muligviis den Uret mod Valgkredsens mulige Fleertal, at man i tre Aar lader det være repræsenteret ved en Mand, som muligen ikke er valgt af Kredens Fleertal. Svori vil da paa den an- den Side Uretten bestaae, dersom man ved at castere et Valg gjør Uret imod de Vælgere, som have sendt det for valgt erklærede Medlem til Rigsdagen, idet det virkelig forholder sig rigtigt, at de have været Valgkredsens Fleer- tal? Bestaaer den deri, at man paatvinger dem en Repræsentant for Folkethinget for tre Aar? Nei, den bestaaer alene deri, at de maa finde sig i at vælge om endnu en Gang; men det er dog aabenbart, at der er en overordent- lig stor Forskiel mellem disse to Ting. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at man, naar det efter Alt, hvad der foreligger, maa siges med virkelig Tøje, at det er tvivl- somt, om den ene eller den anden Candidat er bleven valgt, om den ene eller den anden Deel af Kredens Vælgere har seiret, henviser dette Spørgsmaal til ny Afgjørelse. Have de Væl- gere, som have stemt for den Candidat, der foreløbig er indtraadt i denne Sal, virkelig udgjort Fleertallet, er det at formode, at de ogsaa fremdeles ville udgjøre det, og at de ved et fornøjet Valg ville kunne sætte deres Mening igjennem; dem gjør man altsaa ikke stor Uret; men er det derimod med Uret, at de anses for Fleertallet, gjør man en ubodelig Uret mod en anden Deel af Kredens Vælgere,